

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пом.
— 504-060.
Конто почт. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРИЮ:
Місячно 900 лоз.
Чвертьріччя 1800 „
Півріччя 3600 „
Річно 7200 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх прочих краях по
750 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
Друківні: 223-26.
І СПРАВИ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Перед великим політичним процесом ОУН у Львові.

Перед судом присяглих відповідатиме двадцять трьох молодих українців (ок).

У середу 12. лютого ц. р. прокуратор апеляційного суду у Львові переслав до окружного суду у Львові акт обвинувачення проти двадцять трьох молодих українців та українки. На заві підсудних засудили: 1) Степан Бандера, 2) Роман Шухевич, 3) Ярослава Макарушка, 4) Олександр Пашкевич, 5) Ярослава Спольський, 6) Володимир Михайло Янів, 7) Ярослав Стецько, 8) Д-р Богдан Гнатевич, 9) Володимир Кошом-Зас, 10) Богдан Підгайний, 11) Іван Малюца, 12) Осип Машак, 13) Євген Качмарський, 14) Іван Яриш, 15) Роман Мигала, 16) Роман Сеньків, 17) Катерина Зарицька, 18) Віра Свенціцька, 19) Анна Дарія Федакіно, 20) Осип Феник, 21) Володимир Івасик, 22) Семен Рачун і 23) Іван Рав-
нин.

Всі вони, крім п'ятих: Степана Бандери, Богдана Підгайного, Івана Малюца, Євгена Качмарського та Романа Мигала є обвинувачені за приналежність до ОУН. Згаданих п'ятих у цьому злочині не обвинувачують, бо за це засудили їх уже в т. зв. варшавському процесі.

Крім цього обвинувачують їх: за вбивство б. п. студента Якова Пухшин-Бачинського, пляноване вбивство якогось незнамого ученика VII. кл. фізії української гімназії у Львові, вбивство б. п. Івана Бабія, директора української гімназії у Львові, спричинення і доручення вбивства совітського урядовця Алексея Мейлова у Львові, що його виконав Микола Лемик, пляноване вбивство проф. Антона Крушельницького у Львові, підожження петарди і вибух у друкарні Яськова у Львові, плянований агент на визначного комісара у Львові Володимира Кособудського і на волинського воєводу Юзефського.

Акт справи має більше ніж 35 томів. На розправу покличуть 35 свідків, здебільша поліцаїв. Всі підсудні, крім Федакіної, д-ра Гнатевича, В. Кошомбаса, Віри Свенціцької та Семена Рачуна перебувають від довшого часу у слідчому арешті. Речниця головної розправи покищо ще не визначено. Ця розправа викликає велике зацікавлення.

Де перебувають засуджені у варшавському процесі?

Як нашим читачам уже відомо, перших п'ятих засуджених у варшавському процесі, а саме: Бандеру, Лебеда, Карпинця, Климича і Підгайного відвезли до в'язниці у Свєтін Хресті. Мигала, Малюца, Чорний та Рак сидять у в'язниці у Вроцлаві. Засуджену на 15 р. Рибаківську перепе-

зли до в'язниці у Фордони, де перебувають засуджені на довші варті жінки. Кат. Зарицьку перевезли до в'язниці у Львові, тому, що перед львівським судом арештантів підбудеться незабаром процес за приналежність до ОУН, в цьому пона буде також підсудними.

Вийшли на волю

У вівторок 11. лютого ц. р. ввечері вийшов з в'язниці Бригідок у Львові на волю Ярослав Стариш, студент прав у Бережани, по 6-місячній побуті у концетраційному таборі в Березі Карпаській і 14-місячній побуті у Бригідах.

Крім того вийшли на волю: Осип Николішин, студент зі Стрийщини, по 20-місячній побуті у Бригідах та Адріан Горницький, студент філософії по 18-місячній побуті у Бригідах.

Флянден боронить пакту з СССР.

ПАРИЖ, 13. 2. ПАТ. Наради французького парламенту над ратифікацією пакту з більшовиками, що почались у понеділок, зосереджують загальну увагу. У вчорашньому експозе міністр зовнішніх справ Флянден підчеркнув, що підписуючи пакт зі Світами, французький уряд засвідчує думки обох урядів, що гарантує статус кво у Рейнщині, чи згаданий пакт можна погодити з льюкарнським. Обі відповіді були потверджуючі. Ствердив це французький уряд у відповіді німецькому на його протест проти франко-совітського пакту; з того часу німецька преса перестала нападати на цей пакт. Ще давно підписані договори взаємної допомоги з Польщею та Чехословаччиною, додучи до льюкарнського, накладають куди більші категоричні зобов'язання, ніж пакт зі Світами. Тимчасом проти них Німеччина не протестувала і навіть підписала договір у Льюкарно. Франція має великі зобов'язання супроти

Чехословаччини, тому бажало б їх поділити з іншою великодержавою — СССР. Тимчасом чехо-совітський пакт взаємної допомоги, на основі одної клявули — стає би неважним, якщо Франція не ратифікувала би пакту з більшовиками.

„ОКУП САРРО, ЗАПЛАЧЕНИЙ ЛІВНИЦЬ“.

БЕРЛІН, 13. 2. ПАТ. Німецька преса не займає однобічного становища до питання ратифікації франко-більшовицького пакту. Полемізують з ним здебільша провінціалісти, зокрема західно-німецькі часописи, зате берлінські часописи займають вибітуче становище. „Берлінер Цайтунг“ обурюється на англійську публічну думку, що пасивно потурпає пактові, коли велика частина французів його поборює. „Германія“ називає ратифікацію франко-більшовицького пакту „окупом, що його зложив Сарро лівниці“.

Жертви італійських бомб.

АДІС-АБЕБА, 13. 2. ПАТ. Урядово подають жертви недавнього бомбардування Деосіе: 1 убитий, 7 ранених — з того 4 жінки та 1 дитина; згоріло 12 тубільних хат. Італійське стрілецько-авіаційне об'єднання літаків, та його вже направили. Не ушкодили ніякого об'єднання грузового самоходу.

НА ПОМІЧ ІТАЛІЙСЬКИМ РАНЕНИМ.

НЕАПОЛЬ, 13. 2. ПАТ. Корабель „Сардинія“ відплив учора до Східної Африки; везе 130 військових лікарів, 1500 осіб санітарного персоналу, 6 польових шпиталів, 9 кваліфікованих робітників та 2 капеланів.

КОМІСІЯ НАРОДНОЇ ОБОРОНИ.

РИМ, 13. 2. ПАТ. Завтра відбудеться засідання національної комісії народної оборони.

Достатнє життя

належну пошину

ідеальні відносини

супільне становище

торговельні зв'язки

експерименту неможливості

реальні користи

власні собі, складаючи свої опадності
в Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“,
Львів, вул. Руська ч. 20.

Тріумф

совітської дипломатії
і смертельна небезпека
над Європою.

Львів, 13. лютого 1936.

Заданням зовнішньої преси не в шукати те, що прийнято для читачів, лише те, що правдиве. Можна безперечно всі події у світі підтатати під свої бажання і радити, що весь світ тільки і стоїть до наших бажань. Але не тільки ширити баламутство і наразувати народу „найгірші розчарування, які земнучі в такій мети — вічних ілюзій засадничого оптимізму“.

Річ дуже немудра, але правдива і такою яка може мати переломове історичне значіння для найближчої будуччини Європи, є факт величезного нового „супітху Совітів“: коли ці рядки дійдуть до рук ш. читачів, мабуть буде вже переведена ратифікація франко-совітського пакту. Від часу прийняття Совітів до Ліги Націй це така друга подія, яку без обиніяків можна окреслити як тріумф совітської дипломатії. Во коли вихід Совітів до Женевського синодону був тільки формальним актом вступу до концерту європейських держав і давав Совітам моральну агуту (арештов), тож сумнівної вартості, бо фрма Ліги Націй компромітувала революційні гасла комунізму, то політичний пакт із Францією дає Совітам величезні практичні користи. Вія не тільки звільняє Совітам руки на Далекому Сході, але й підносить Совітів до ступня сторука європейського миру, жандарма на столі Європи, гаранта безпеки Франції, до ступня чинника, який має і формальне і фактичне право вибирати голос у всіх справах західної і середньої і східної Європи. Забирати голос і підтримувати його всією збройною силою.

І тут кривиться одночасно з користями для Совітів — смертельна небезпека для Європи.

Нинішній пакт франко-совітський, тій Польі Вонкура, Ерлота і Верту, це не перша з „совітських історій“. Пробував порозумітися з Росією і Наполеон I. і Наполеон III. і після „святого союзу“, який Олександр I. у 1815. році (ле-ля 8 літ після тильзського мира з Францією!) зв'язав Пруссію з Австрією з великоросійськими імперіалістичними цілями, — 21. серпня 1891. за Олександра III-го офіційно франко-російський пакт, доповнений два роки пізніше від-ськовим конвенцією: Європа поділилася на два табори, які 15 літ пізніше потурили у смертельні змани. І тому історикі приймуть ривисну до підомо факт, що після промифранцузького бере-ськейського мира. (бо такий був для Франції політичний сенс Береста) рівно 17 літ пізніше. Росія вступав з Францією у союз. Але політичний сенс того союзу для всієї Європи, в тому числі безпосередньо для нас, українців, є багато шир-ший, ніж франко-російський пакт в 1891. року; бо сьогодні крім гасел територіального велико-російського імперіалізму на прапорах сучасної Росії виписані ще ціла більшовизм. І суть нинішнього франко-російського пакту не в тільки охорона власних границь чи навіть поміч соко-ника в імперіалістичній війні, — це ще в вели-чезна поміч для розвладови комуністичної ро-боти в усьому світі, в першу чергу у сфері Франції. — це посередній шлях для зловиття європей-

Ширіть наш часопис!

Рай. П. Марінська 6-7.
Нині прем'єра пробоєвої комедії п. н.:
ДОЛІК НА ФРОНТІ. В гол. ролі **АДОЛЬФ**
ДИМША та Гросіня
Галіна, Цікелінська, Зіч, Цибульський, Орвід Гін

З польської поезії.

Польські двори та українці.

щої мрії сучасної Москви: підбити весь світ
ідею комунізму та підчинити його своєму, мос-
ковському диктаторові.

Французько-світовий пакт є смертельною
загрозою передовим для Польщі. Бо який прак-
тичний плід постанови про „легальну взаємну
допомогу“, коли допомога Союзів для Франції у
випадку французько-німецького конфлікту мо-
же прийти тільки через перемарш червоних
військ крізь польську територію? Ажне перша
річ, яка кидається у вічі в тому новому міжна-
родньому акті, це 1) його протиположний харак-
тер і 2) брак безпосередніх границь між Німеччи-
ною та Світами. У тих двох точках криється
теж парадокс того факту, його дивоглядний ха-
рактер. Через те й той пакт, безпосередньо аве-
щений проти Німеччини, посередньо звертається
проти Польщі і балтійських держав, як тих дер-
жавних організацій, які в кожній хвилині можуть
стати жертвою чужих, бо французьких і світо-
вських, коаліцій. Правда, до франко-світового
пакту додано клявулу, що він не може діяти
проти існуючих міжнародних зобов'язань, але та
клявула більше брала під увагу рейнський пакт
(Льонгару), ніж закон територіальної недотор-
кості держав, які стоять на дорозі між черво-
ною армією і німецькими кордонами. Коли дода-
мо політичний характер світового союзника,
агресивність його розглядових гасел, ослаблену
„двоторівність“ його політики („маркоміндел“ і
III. Інтернаціонал), то ще яскравіше прозріємо,
який дивоглядний той пакт і в якому просто на-
побитковому застосуванні діють ті французькі
діячі, які сьогодні промовляють за ним у парись-
кій палаті депутатів.

Французько-світовий пакт, який прийшов
під ратифікацію безпосередньо після укладу Ля-
малі, завдяки винятковій більшості соціалістично-
комуністичного блоку у французькому парла-
менті, — той пакт спричинить величезне змі-
нення в усьому світі. Він змістить держави, про-
ти яких він звертається безпосередньо чи посе-
редньо, шукати всіх можливих доріг безпеки
перед маршем червоної армії. Він спричинить
припинення перемовин у збройні всі держави, бо,
очевидно, кожний буде шукати у фізичній силі
своїї безпеки. Не в думкою про мир, а про війну,
завключено франко-світовий пакт. І замість у
тієї війні вся Європа, весь культурний світ мав
би протиставитись московсько-більшовицькій не-
безпеці та раз на завжди Паллидувати, — мос-
ковський більшовизм ітимо на загибання Євро-
пи в християнській культурі — помітними ру-
хами самих таки європейських держав.

Дата ратифікації французько-світового
пакту є одною з найсумнішх дат у всій історії.

У рубриці „Голоси читачів“ знаходимо у
„Часі“ в 13. ц. м. статтю Міхала Гріф-Чайков-
ського дідича в Задубровець, сьятинського пові-
ту, статтю п. н. „Двори та українці“. Автор про-
понує прийняти прихильникам бюмарківських метод
аграрної політики (хоч би в масованих ріжних
фразах) та прихильникам до голосів, що під-
креслювали права автохтонного українського на-
селення. Зокрема автор полемізує з гр. Мицаль-
ським, виказуючи фальш його теорій і незнання
практивних відносин у Східній Галичині.

Автор признає, що польські двори на окра-
нах є бастионами польщини. Додає навіть, що —
єдиними бастионами. Але саме тому, каже, на ті
двори звернені всі очі, очі не тільки поляків, але
й українців, які з найбільшою увагою стежать
за поведінкою польських дідичів. Тому автор по-
ручає далекойдучу розважливості в усіх ходах і
ставити, як головну тезу, вимогу, щоб не шкоди-
ти польсько-українському порозумінню.

Вертаючи до купування землі, мушу ствер-
дити, що тих 4.000 га, призначених на парце-
ляцію у 1936. році у Сх. Галичині (Малополь-
щі), це здебільша старі добровільні парцеля-
ції, переведені у попередніх роках і тепер тільки
санкціоновані земельними урядами. Щодо
парцеляцій, ведених інституціями, які купили
маєтки, аліцтовні Земельним Кредитовим
Товариством, (в їх дуже мало завдяки льо-
альній і громадянській поведінці дирекції З.
К. Т.) то вони в парцельовані тільки серед
поляків і про це п. Мицальський знає так са-
мо добре, як я.

Пан Мицальський знає, що польські
ти мусять інколи ходити на під-сі, виходячи
до українських шкіл: я про тійний випадок
чував, зате знаю, що у колишній Галичині
було два рази більше українських народних
шкіл, ніж тепер.

Дальше автор противиться, щоб україн-
ські діти на весь український клір освідились
динокних духовників. Так само пригадує, що
чого кричати про потребу ського патріотизму
його урядництва, коли взагалі нема українсь-
кого урядництва.

Взагалі ставити таку вимогу, це казати
мені несправедливою річю. Чейже громади-
нація держави, якщо вони в льовальні супро-
тиві і в зобов'язанні до татарів супроти держави,
повинні без огляду на національну приналеж-
ність мати змогу користатися з громадянських
прав. Те, що українські кооперативні крами
просперують від польських кооператив, то це
заслуга їх організація, а не політичних
триг...

Автор пригадує останні слова українських
представників на парламентському терені і ка-
же, що вислів гр. Мицальського про те, що
українці „виправду“ виказували добру волю, по-
добає „а іронію. (Ми не такі делікатні, як п. Ча-
ковський, і вважаємо, що вислів п. Мицальського
є значайшою провокацією). Закінчує висловлю-
ючи:

Двори є і будуть бастионом польщини в
„кресах“, але тільки ті, які ведуть конструк-
тивну політику супроти національних на-
пін.

Змаги в Ga-Pa.

(Третій лист).

Гармш-Партенкірхен, 8-го лютого 1936.

— Можете поступити трохи вище? — питає
мене пан у сірім плащі.

— Дуже радо. Хочу мати лише тільки місця,
щоб я бачив докладно шлях і записав собі, що
мені треба... Одне, прошу вас, стоїмо над та-
кою пропастю, що цей шлях видається мені для
лещетарок за тяжкий, — відповідаю.

— Це дійсно вибрали дуже спадисту убіч,
місцями під кутом 70 ступнів. Але це олімпій-
ські змагання. Тут мусять зміритись найціпші
сили — пояснює мужичина в сірім плащі.

— Ця убіч не лише що спадиста, але також
нерівна, так що треба скоро орієнтуватись, де
спад більший, де менший. Ще до того постави-
ли воріття з хоруговень, щоб лещетарки іди-
ли дуками. Одні воріття ближче себе, другі даль-
ше від себе. Треба очима дуже добре мірити,

щоби знати, наскільки скрутити діворуч, а на-
скільки праворуч — зробив я замітку.

На це відповів мій сірий сусід: „Сарут, пра-
котрим стоїмо, найбільше небезпечний. Воріття
з синіх хоруговень стоять тут дуже близько до
воріть з червоних хоруговень, так що леще-
тарка мусять скоро звиватись, щоб зробити ду-
з червоних воріть до синіх. Ще до того йд-
перед нами рів. Можна легко заїхати до нього.
Але цей попис найліпших лещетарок світа.

Шораз більше людей присуваються через
ці до нас над рів. Яких п'ять кроків вище пере-
самим скрутом устало двоох людей у тем-
синіх одягах фільмовий прилад на дерев'яних
столах. Оби мали на руках зна з олімпійських
перстенів і напис „Фільмова служба“.

З цього я пізнав, що це дійсно добре місце.
На долині видно було два дружки з червоно-
плахтою із білим написом: „Шлях запер-
тий був по обох боках лівами, привазили
до дерев. Войки в бронзових одностроях з че-
рвоними опасками на лівих раменах стояли у від-
ступах як сторожа.

Початок десь на вершці гори, але шль від-
но було, як на долині, і велику частину до-
нього шляху. При кожних воріттях стояв
триох суддів з червоними і білими перепасками.
Читав я на них слово „Слалом“. Норвежське
слово на цього роду змагання. Це є від леще-
тами дорогою, яку несподівано наперед вики-
чали судді змагань, щоби змірити справність і
бистрість людей, які мають визначено „ста-
кою“ заїхати на лещетах. (Німецька мова ука-
ває замість норвежського слова „слалом“ це-
го слова: „Торлявф“).

В соняшнім світлі ясніли перед нами великі
гори. Ліси долом темніли припорошені снігом.
Цей третій день олімпійських зимових змагань
блестів від снігових іскор, що миготіли перел-
десятитисячною юрбою, яка пересувалась, ха-
талась, рухалась і вкінці розмістилась по горі
нерухомо, немаче пестрі прикраси величезно-
го білого будинку.

В долині видно було олімпійський лещетар-
ський стадіон з прапорами. За ним акриті сні-
гом чепурні домики в баварським стилі містечка
Гармш-Партенкірхен (Ga-Pa).

Нараз відозвався голос чоловіка, якого від-
те було видно, але який стояв на всьому лещетар-
ського стадіону, все бачив, все знав та говори-
до нас, як якийсь незримий сила. Його спокійні
бар'тон подав пояснення, що тут тепер відбу-
ється:

„Позір! Позір! В год. 11 зачнеється слалом
для лещетарок, які зголосились до олімпій-
ських змагань цього року. Зголосилось 37 осіб“.

Присуд на усташів.

БЮС-АН ПРОВАНС, 13. 2. ПАТ. Вчора в
процесі хорватських змовників промовляли обо-
ронці. Вони доказували, що об'єкство короля це
політичний злочин і виказали злагідуючі об-
ставини. В год. 18. присягли мішлі на нараду.

Салю зарад отергла поліція. На підставі рішення
присяжних, трибунал засудив членів „Усташів"
Поспішля, Краля й Раїча на довічний тяжкий
роботи.

Предмет та форма англо-єгипетського договору.

КАІРО, 13. 2. ПАТ. Прийшла тут відповідь
з Льондону, що затверджує порозуміння між
британським високим комісаром та єгипетським
урядом у справі переговорів між обома держа-
вами.

ЛЬОНДОН, 13. 2. ПАТ. Всі приготування до
переговорів покінчені, під'їждуть вони небагом у
Каїр, а якщо доведуть вони до договору, то під-
пишуть його у Льондоні. Велику Британію за-
ступатиме англійський високий комісар у Єгипті
сер Майль Лямпсон. Головним предметом пере-
говорів будуть військові взаємини між Єгиптом та

Великою Британією. Остання бажає там заде-
ржати досить великі гарнізони, щоб забезпечити
британські інтереси на Середземному Морі та на
шляху до Індії. Англійцям належить на тім, щоб
це не викликало протипанглійських настроїв. Ан-
гло-єгипетська умова улаб форму договору
взаємної допомоги, що давала би англійцям пра-
во виступати не лише на випадок атаки, але на-
віть, щоб її запобігти. Договір потверджував би
теж англійські права до оборони Суецького ка-
налу.

Флямандці проти „крівавого договору“.

БРЮССЕЛЬ, 13. 2. ПАТ. Колишні фляман-
ські воєнки задумують zorganizувати 22. ц. м.
збройні демонстрації проти бельгійсько-фран-
цузького мілітарного договору, називаючи
його „крівавим“. У демонстраціях має взяти у-
часть 80.000 бувших флямандських воєнків, що
зобов'язані виконання згаданого дого-
вору.

БЕЛЬГІЙСЬКИЙ УРЯД ПРОТИ
УМУНДУРОВАНІХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

БРЮССЕЛЬ, 13. 2. ПАТ. Уряд затвердив
проект закону, що забороняє публічні висту-
пи товариствам, які носять військові однострої.

Зміна адреси і зол. Можна присилати пошто-
вими марками.

із таких земель: Німеччина, Естонія, Вел. Британія, Голландія, Італія, Канада, Норвегія, Латвія, Австрія, Іспанія, Швейцарія, Чехословаччина, З'єднані Держави Америки. Пані будуть відити в тім порядку, як учора взяли участь у зимовій змаганні з гори. Треба переїхати кожен поріг, визначені тут червоними і синіми прапорцями. Треба переїхати через воріття обома ногами. Не відносно здержувати розгону цілками. Лещетарка вивадає на шани, коли попередня вже переїхала через цілі. Шлях цим же переїде майже двох проміжників. Час збіду міряться електричним приладом, який подає секунди і сотню частини секунди з якнайбільшою докладністю, бо початок і кінець збіду, подані електричною струєю. Мое місце подане телефонічно з головними точками, так що можу познати, що де дється.

Барітоновий голос замах і дійсно попри кору, як думав, ще над поясненнями, що були призначені для неї, не для лещетарок, переїхав один музикант в темносиній одязі, а за кілька секунд другий музикант в сірій одязі, з повним напеченням на плечах. Оба переїхали швидко вузькі провізії, визначені прапорцями, злетіли майже стрімголов по всіх карколомних частинках убоці і підняли, як дика звірина, що ховається перед мисливцем, через цілі.

— Тут дуже гарна нагода скрутити карк — сказав мій сусід.

— Знаменита, але люди не все користають з доброї нагоди. Не орієнтуються в час, — відповів я сірому плащеві, — і потім жалують.

Ледви ті два провідники, провірили шлях і зникли десь там у долині між масами, коли за ними пустилося — неважко здогадатися 37 лещетарок. Кожну лещетарку заповідав барітон з голосника, подавав число на її одязі, ім'я і прізвище, а також державу, а котрої оголосився.

Перша була норвежка в ясно-синій одязі, руське волосся окувало короткими кучерями кругле, спокійне лице. Митнула через червоні воріття, зсунулася боком до скрути, зазначеного 4 хоруговками впоперек спадистої убоці, звернулася легко лещетами поміж прапорців, блиснула долі спадом у чергові червоні воріття над розом, скрутила до синіх воріть на протилежній боці убоці, смикнула в червоні воріття, зазначені рівнобіжно до шляху по цим сміям боці і з повним розгоном метнулася вперед у напрям білого напису на червоному полотні впоперек шляху: „Ціль“. Перед самою метою відбивалась обома цілками від шляху, щоб досягнути якнайбільшу швидкість і закінчила свій збід луком-християнською на право.

Мой сусід кликнув: „Пріма!“, „Чудово!“, „Елегантно!“, „Величаво!“ Барітон у голоснику подав число лещетарки, яке відгукнуло в червоній барві на її грудях і на її плечах: 15, її ім'я і назвище пані Нільсен, число секунд цілого збіду: 81 сек. Описав заповів: При початку стоїть пані Рен, Німеччина. Власне відгукнуло.

За якийсь час промигнула перед нами в білій шапочці й темній одязі чорнявка з повним лицем, з білим інеем, що осів довкола уст від морозу, просунулася жваво через гайок прапорців, навіть не доторкнувшись до одної цих перелом, що грозили їй на стрімкій убоці, неважко побивавши мечі і перейшла через цілі як ластівка. Барітон пояснив усе, що потрібно і подав час: „85 секунд“.

Описав відгукнуло друга німечка, чорнявка в темносиній одязі, з дуже поважним, майже закуреним лицем, п. Герасігер. Барітон подав час: „86 секунд“ і говорив далі: „Зачинає збід пані Стевр, Швейцарія, число 31. Здається, що збід“. До наших ух дістався оклик видів, що стояли десь угорі: „Оох!“.

На овиці шляху показався лещетарка в темній одязі, оранжево-жовта перекрестка на голові. Збідава безпечно. Мій сусід ліворуч прошепотів: „Чудовий стиль“. Барітон: „81 секунда“. Збідний буде число 13, пані Пфайфер, Німеччина. Біла шапочка, темно-гранатовий одяг переїхав так безпечно і зручно, неважко це не було число 13, але жесь дуже швидко число, за котрим треба тужити. Барітон з голосника подав ім'я і час: „80 секунд“.

Описав продовжував: „Зачинає збіду пані Крапп“. Юрба скрізь зашепотіла: „Христичка, Христичка“. З одушеваних окликів відгукнуло, що це контраст, від якої дуже багато сподівалось. Темно-гранатова стать зближалася гучно, легко і звинно. Червона перекрестка на чорнявках кучерях, що спадали на шию. Подобається художаве приятне лице, живі очі, що гляділи бистро й весело, як переїхати ці всіякі перекрестки і позовожили воріття, і які чекали на неї при кінці проласті. Всі перенони були для неї збавкою. Уміла до них легко, та не за скоро, присунути, завернути лещетами ні за багато.

ні за мало, ужити то „ласта“, то звичайного збіду, то збіду-христички — і збіхала через мету в 72 секундах. Юрба заплескала, коли барітон сказав це число.

Цілий простір між горами блестів від сонця. Це був перший дійсно гарний день зимових олімпійських змагань.

Описав лещетувало ще 31 пані. Барітон називав кожну „дамою“, не говорив „пані“ або „паночка“, подавав число, яке мала на собі, назвище і державу. При кінці повторив це все і додав ще час, якого вона потребувала до збіду.

Переїхала молоденька, енергійна, гарна на лице і гарна своїми рухами англичка. Потребувала 100 секунд і 4 сотих сек. її червона перекрестка на руському волосі митнула, як жарючий вугіль.

Барітон пригадав: „Я подаю тепер лише час збіду через цілий шлях, який є 600 метрів довгий і має 32 воріття, висота спадку 200 метрів, але не подю карних точок, які опісля оголосить судді, що розставлені при кожних воріттях. Вартість кожного збіду може опісля змінитись, бо під розвагу прийде не лише час, але також спосіб виконання збіду“.

На особі мого записника збідило 37 пані, що збідали 13 держав. Збід не йшов далішим паням так легко, як тим найжвавішим, що його розпочали. Деякі їхали дебрею за скоро і переїхали попри воріття. Задержувались і вертались ступнем назад, щоб переїхати поміж поставлених прапорців, які падали від завеликого розгону, то ліворуч, то праворуч, деякі наздогнали прапорці і переїхали одною ногою по прапорці, поза визначеними воріттями. Всі вони задержувались енергійно, поправляли свої помилки з жіночою терпеливістю й упертістю та збідали в діл, щоб задержатись луком-християнською до віаю, то вправо. Всі вони мали в рухах найзвичайну самоперність. Навіть коли падали і вставали, щоб поправити помилку, робили це жваво і второпно. Ані одна не викрутила собі ноги, що дуже легко могло статись.

Канадійки потребували до збіду 144 секунд і 5 сотих до 150 секунд і 1 соті. Американки від 106 секунд і 7 сотих до 158 секунд і 9 сотих. Останньою була заступниця Латвії, русачка в білій курці, яка потребувала 176 секунд і 35 сотих секунд.

Барітон зарядив, щоб ті лещетарки, які мали час менший від 150 секунд, повторили збід. Перший збід забрав час від год. 11. до 12.30. Другий збід виконало 30 учасниць від год. 12.30 до 1.37.

Німечка Крапп досягнула ліпший час, бо 70 секунд і 1 соти секунди. Німечка Герасігер потребувала 77 секунд і 4 соті частини секунди. Норвежка Нільсен виконала другий збід у 77 секундах і 3 сотих сек. Це були найвидніші і найзвичайніші лещетарки.

Рішення суддів таке: Перші три побідили в сльямі: Крапп і Герасігер, обі за Німеччину; Шов Нільсен за Норвегію. Ця оцінка оперта на оцінках у звичайних збідах і в сльямі. Перша побідила дістане золоту медаль, другі дві дістануть срібні медалі.

Іван Боберський.

Просфори.

В неділю 9. п. м. відбулася заходом Батьківського Кружка при школі „Р. Ш.“ ім. Короля Данила на Жовтківському передмісті просфори для родичів, що посилають дітей до цієї школи. Просфору поблагословив о. А. Кампанюк, який вголосив теж відповідну промову. Промовляли ще дир. І. Герасимович, д-р Р. Мармаш, п. Фай і с. Матвій. Мило вразило, що на просфору явилися численні батьки-селяни з доколичних підміських сіл, як Сороки, Збійська, Голоско і Малехів. Серед весело-сердечної гутірки і співу колядок та стрілецьких пісень пройшов цей звітний вечір Жовтківської ділянки на загальне задоволення аристократів і всіх учасників.

В мін. націлю відбулася заходом чит. „Просвіти“ і Кружка „Рідної Школи“ в Зісній Новій традиційна просфора для членів і запрошених гостей. Просфору поблагословив і вголосив коротку промову о. В. Харина. Численна збірка гостей (понад 200 осіб) привітав голова чит. „Просвіти“ о. Сливка. Підчас просфори коляди і стрілецькі пісні співали мужеський хор під управою п. Мільчовського і жіночий хор під управою п. Лотоцької. Однак з найбільшим захопленням привітали присутні наших найменших, які відіграли картину „Рідняна Ніч“. Серед веселої гутірки свято протягнулось до пізньої ночі і закінчилося між присутніми найкращі свогали. На свиті збірали дитин на будову місцевої церкви і заходили „Рідної Школи“.

3 відчитової салі.

„РОДИНА Й ДЕРЖАВА У СВІТЛІ КАТОЛИЦЬКОЇ НАУКИ“. Відчит о. д-ра Льва Глинки в сесії „Академічних Вечерів“.

Головні тези реферату о. д-ра Л. Глинки такі: Подружжя і родина з огляду на свою давнину, якою перевищає всі інші спільноти, та своє головне завдання — родження і виховання потомства — у всіх народів має первенство перед іншими культурними установами. Нові етнографічні досліді Wilhelm'a Schmidt'a та Wilhelm'a Koppers'a вказують, що моногамічне подружжя та родина є такі давні, як людство, а теорії Morgan'a, Bachofen'a про різні розвоєві стадії від необмеженого полового ажикання аж до патріархального поліамічного подружжя, що мали попередити моногамічне подружжя, є науково необосновані та несвідомі з історичною правдою. Дослідники стверджують сакральний характер подружжя майже всіх народів. При розв'язці питань подружжя та родини треба брати під увагу як правну сферу одиниці, так також суспільності; порушення їх мститься не тільки на подружжі й родині, але також на народі й державі, передусім тоді, коли свобода одиноїсь перемінюється в самоволю в подружжях справах зі шкодою для суспільності, чого до казом занепад родинного життя в римській імперії. Справа здорового наладження життя подружжя й родини — це питання життя і розвою народу.

Основні принципи католицької науки про подружжя, зібрані папою П'єм XI, в енцикліці „Casti connubii“ 31. XII. 1930 р., такі: а) Подружжя є установою Божого права; б) Подружжя є установою Творцем як нерозривний союз одного мужа з одною жінкою; в) Подружжя, коли воно в часі віаки затратило свій первісний вид, наданий йому Творцем та підпало зіпсуттю через погігання й розводи, відновив Христос та підніс до гідності св. Тайни; г) Подружжя як установа Божого права нормується в першій мірі Божими позитивними та природними законами, що їх ніяка людська влада, церковна чи державна, без порушення справедливості та підірвання основ подружжя не зміняти ані тим менше не може.

Причиною хибної розв'язки питань подружжя та родини є те, що люди легковажать внутрішній зміст подружжя та його релігійні й суспільні елементи, даючи перевагу індивідуальній стороні, індивідуальним цілям подружжя зі шкодою для суспільних. У багатьох модерних державах існує напрям розв'язки питань подружжя і родини, прозваний „дивізізмом“, що уважаючи подружжя за звичайний цивільний контраст, відмовляє Церкві компетенції у справах подружжя і родини християн та підчиное подружжя все ціло державі. Католицька наука заступає становище, що справи подружжя і родини християн підлягають і Церкві і державі на основі слушно переведеного розмежування сфери діяльності Церкви й держави, а справи подружжя нехристиян тільки державі в межах природного права. Природа і характер подружжя християн, як св. Тайни, дають слушний критерій для розмежування сфери діяльності Церкви й держави в подружжях християн у той спосіб, що подружжя умова, що є рівночасно св. Тайною, та її нерозривні наслідки (право й обов'язок спільного замішання, законність дітей, право родичів до виховання дітей) підлягають компетенції Церкви, а чисто цивільні наслідки подружжя (права участі жінки в титулах і стани мужа, матеріальні справи) підлягають компетенції держави.

Доглядно виховання молоді католицька наука стоїть на становищі, що державі причається право щодо виховання молоді, однак збереження природних прав родичів та надприродних прав Церкви у виховній діяльності, і тому виступає проти виховного монополі державного.

І Церква і держава у своїй діяльності в подружжях і родинних справах християн є обмежені Божим позитивним і природним правом, що його порушення готує руйну подружжя й родині та всьому за тим — суспільності, народові й державі.

Цивільні подружжя християн порушують порядок, установлений Божим Провидінням, ведуть до конфлікту двох законодавств, церковного і державного, бо Церква не може зрестися свого поклоняння кермувати духовними справами, до яких належить подружжя християн, як св. Тайна. Вона за тим ті подружжя ведуть до правного хаосу в справі подружжя й родини, до підірвання здорових основ подружжя й родини, до розвоєв, що раз признані жиним, законо-

давством, ширяться, як історія вказує (приклад Франція, СРСР), мова зрада, до частих бездітних подружжів і згину плodu з великою шкодою для подругів, суспільності, народу й держави.

В дискусії забирали голос д-р М. Дзєрович (Львів), д-р І. Копач, п. Машків і п. Стеткевич. Коротку відповідь дискусіантам дав на закінчення референт о. д-р Глинка.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— Норвегія і санкції. Норвезький міністер закордонних справ заявив у парламенті, що уряд переслав до всіх членів Ліги Націй меморіал у справі великих втрат, що їх потерпіли норвезькі рибалки з приводу санкцій. В меморіалі питають, яким чином можна збільшити вивіз риби із Норвегії.

— Зброєння британської імперії. Бюджетові прелімінари поодиноких британських доміній вказують, що й домінії й колонії приготували скріплення оборонних сил. Сінгапур вже втретє додає пів мільона доларів до військового бюджету. Острів Фіджі проектує збільшити бюджет із 5-ти тисяч на 18 тисяч фунтів стерл.; Канада, що редукує видатки на 12 мільонів доларів — у бюджеті летунства збільшує видатки на пів мільона. Австралія задумує видати на озброєння 7 мільонів фунтів стерлінгів. Військова база найважливішої англійської морської бази — Сінгапур — збільшилася оце на свіжі два курні британської піхоти. Крім цього покладено до життя добровольців до служби в т. зв. „громадянській охороні“.

— Комунізм у Німеччині. Двох комуністів Еріха Квале і Макса Мікша засудив суд на довічне ув'язнення. В мотивах присуду сказано, що за смерть не присуджено їх тільки з огляду на молодечий вік. Оба підсудні намагались відбудувати комуністичний апарат комуністичної партії під видом спортивних організацій.

— Шпигунство в Чехії. Чеська влада безпеки, перевела вештування у зв'язку з викриттям трьох шпигунських афер. „Народні Лісти“ підкреслюють, що шпигунство стане у Чехії поголовним явищем. Щоби вести успішну боротьбу зі шпигунством, газета домагається введення кари смерті, або довічної ув'язниці за цей злочин.

— Справа ембарга на нафту. В середу вечором закінчив наради комітет 18-ох, що займався справою нафтових санкцій дотною Італії. Сьогодні нема анігадів, щоб введення санкцій на нафту було актуальне. Нафтові санкції могли би стати успішні шоймо тоді, коли б їх пристосували теж Злуч. Держави Півн. Америки, але на це тепер не заносять.

ПОШЕСТЬ ТИФУ В БЕСАРАБІІ.

ЧЕРНІВЦІ, 13. 2. ПАТ. Пошесть плямистого тифу у Кишеневі не втихає. Щоденно нотують, що понад 100 осіб занедажує, кільканають осіб умирає. Недужі не можуть найти приміщення у шпиталях, бо вони переповнені і тому пошесть лютує шораз то з більшою силою. Санітарна влада наказує перевести примусову дезинфекцію приватних і державних урядів, до яких заходить більше число осіб.

НАПАД НА ПРОВІДНИКА СОЦІАЛІСТІВ ЛЕОНА БЛЮМА.

ПАРИЖ, 13. 2. ПАТ. Агас повідомляє: Недавеко міністерства війни на бульварі Сан Жермен зурт молодих людей затримав самохід, яким їхав відомий провідник соціалістів Леон Блюм. Молоді люди з невідомих мотивів побили Л. Блюма палицями по голові і вибили шибви в самоході.

Франко-совітський пакт перед французьким парламентом.

ПАРИЖ, 13. 2. ПАТ. У французькому парламенті почалась у вівторок доповідь дискусії над ратифікацією франко-совітського пакту. Проект цей реферували комуністичний посол Торре. Він вказує на дотеперішні труднощі у створенні системи взаємної допомоги внаслідок вагань і відмови деяких держав й начеркнув повільну еволюцію совітської політики від Радзала, себто союзу з Німеччиною до пакту неагресії з Польщею. Внаслідок цього пакту більшовики підписали офіційні подібні пакти з усіма своїми сусідами, а Франція договір про взаємну допомогу. Коли вирінула справа договору загально-європейського пакту про допомогу якійсьбудь нападений державі, Польща не хотіла на цього згодитись, бо це було би отримання із дозволом перемаршу через її територію в разі потреби німеч-

кої чи то совітської армії. Досі справа стоїть та, що аніме договори французько-польські та французько-чехословацькі зобов'язують держави, що їх підписали, допомогти собі взаємно, ніби на якусь а них лапату Німеччина. Торре стверджує, що такого автоматизму нема у французько-совітському пакті, при шом, позитивна з німечькою пресою, яка твердить, що совітсько-французький пакт негідний із льокарнським пактом.

В дискусії, що почалась по докладі Торреса, говорив посол Феррарі Льоран, виступаючи з дуже гострих слів проти ратифікації обговорюваного пакту.

Дальші наради в тій справі відомі на четверга.

Большевицькі літаки бомбардували японське військо.

ТОКІО, 13. 2. ПАТ. „Асагі Шімбун“ повідомляє з Гайляру, що підчас боїв за Оклягоджу два большевицькі літаки бомбардували японськоманджурські війська.

ХАРБІН, 13. 2. ПАТ. Два большевицькі літаки, які брали участь у боротьбі за Оклягоджу, скинули 8 бомб на територію Манджуко. Бомби не заподіяли ніяких шкід.

В справі подій на Волині.

Делегація „Ліги Оборони Прав Людини та Громадянина“ у міністра справедливості.

„Роботник“ з 13. ц. м. подає: Вчора міністер справедливості прийняв проф. Жигмонта Шимановського та д-ра Юліана Малинька як делегацію Головної Управи „Ліги Оборони Прав Людини та Громадянина“. Зложили вони міністро-

ві, як головному прокураторові, меморіал у справі подій на Волині. Міністер обіцяв перемістити в тій справі точні докождження, щоб показати винуватників.

МІСЬКІ ТЕАТРИ У ЛЬВОВІ, п'ятниця 14. лютого 1936.

одна з найважливіших драм Ібсена з музикою Великого Гріга
Глибокі мистецькі зворушення. — Величаві декорації. —

Нині у Великій Театрі в год. 8-й мх.

„ПЕР ГІНТ“

Мистецька гра акторів.

Вечір народньої ноші.

Великий перегляд селянських одягів.

„Українське Народне Мистецтво“ у Львові до спілки з Українською Захоронкою, заохочені успіхом минулорічної оригінальної вистави, яка мела на меті зазнайомити українську інтелігенцію із найкращими зразками наших народніх строїв, повторили цього року таку виставу із зміненою програмою, доповнивши її спеціально із народніх одягів. Вечір складався із двох різних частин, однаково цікавих. Уперше мали ми нагоду побачити на оціні народніх одягів так, як вони виглядають у дійсності, відтворені акторами, неаранжовані, з усією оригінальністю їх безпосередньої наївності. Наші гості вдали собі чимало труда, щоб показатися в якнайкращому народньому вбранні; неоди з тих народніх строїв перемішували своєю красою та ціною надзвичайно багаті суєні великого мистецтва.

Салі дослівно тріпала від натовпу. Видко було на ній численних гостей із провінції і то не із самої околиці Львова, а далених міст і містечок. Тільки при такій численній учасності міг комітет покрити величезні витрати на костюми та кошти дороги кількадесяти селян, що мали вивести сільське весілля.

На сценічну програму склались: *колядка з околиць Львова*, яку вивели учні школи ім. Шевченка у Львові зовсім так, як це роблять місцеві колядники, що ходять зі авіадою по під вікна. Спів їх робив враження повної життєвої правди з усіма її „недостатками“.

„Різдвяний вертеп“ відіграли 8 сільських хлопців з Полянки коло Львова, зовсім так, якби не були на сцені, а ходили по хатах. Прості одяги, шапки та шабляни, роблені дома, скарактеризо-

вали власними, невмілими руками; виголосили свій текст, як уміли, без суфлера, навіть без тої шови, яку мимохіть кожний актор прибирає, ставучи лицем до публіки.

Пані-члениці „Львівського Бояла“ відіграли *щедрик з Київщини та низку колядок*; одна з них мала інший народній стрій, кожний шитий спеціально на цей вечір і старомодно пахту; була це справжня гама колірів, достроєна так гармонійно, як хор голосів.

Найоригінальнішою частиною цієї програми було „Сільське весілля“, виведене селянами з *Лисички коло Стрия*; було їх 50; прийшли вони спеціально на цю виставу. Складалось воно з трьох частин: 1. У хаті молодої (вінчоплетки); 2. Прихід від молодого з коровою і 3. У хаті молодого. Обряд супроводять пісні; молода, молоді, дружки, батьки, свахи, овати, бояри і гості ведуться так як у себе в хаті; на самі глядачі отримували хвилинами сумніватися, чи мають справу з сільськими селянами. Селяни ці повторили попросту обряд, в якому самі брали бачо релі участь, трохи його імпровізуючи з тих випадків, коли один куплет пісні відповідала інший. Ясно, що і тут весілля, яке тягнеться цілу добу, або і три дні, мусить бути скорочено; не можемо бачити, як відвозять молоду на фія або самого весільного бенкету.

На цьому скінчилась сценічна частина вечір; деякі глядачі, як після театральної вистави, пішли додому, інші (а було їх ще стільки, що не вповнили всю велику залу) розійшлись по бічній залі „Бесіди“, де був буфет. За той час комітет згуртував усіх панів в народніх строях, що були весь час перемішані з публікою, відіграв їх в групи і підготував до виступу на сцену, щоб могли вони хоромом показатись публіці та змагати журі, які мали призначити три найкращі нагороди: за найкращі архайчій, стилістичні та мальовничі.

РЕВІЯ СТРОІВ.

Всі народні строї були поділені на групи, які виходили окрема на сцену, отримали в ряд обходили її довкола і сходили на сцену. Першу групу в числі 15 осіб репрезентувала *Прийнявсья Україна*. Вся вона була дуже гармонійно і звертала на себе увагу тим, що не була під ні одним нестиглого строю; під цим оглядом був це великий поступ уже в порівнянні з минулим роком. До другої групи мовляв заручатися строї з приналежностями Поділля; вони були різноманітні і пообіцялись на такі підміни

Уживану одіж, білля, обуву
мужеську, жіночу, дитячу
для інвалідів, вдів і сиріт
приймає

УКТОДІ, Львів, Потоцького 45.

З провінції висилайте поштою. У Львові відберемо самі за писемним повідомленням.

НА КОЖНИЙ
СТІЛ
можна подати

кожна кістка
без виїмки
тільки 20 сот.

Knorr

Боршів, Заліщики, Буковина, Скалатщина і Тернопільщина. Разом були тут 22 пані. Скалатські строї були вишиті у Львові шерпа груною; вони носили відмінні крої і своїм матеріалом від тих, що хвалили за очі багатством колірів і вишивок. У цій групі виступав декілька окремих гуртків: із Городецької, Бучача, Чортків та Товмача (т. зв. покутські строї). Гудульські строї, що належать до тієї самої великої групи, виступали теж окремо, представлені 8 панями (Космач, Кут, Рувгурі, Ферескула).

Найчисленнішою групою виступали строї бойківські, якими прибралося 36 пань. Сюди входять територіально Долишчина, Болехівщина, Самбірщина, Скілщина і Турчанщина. Буто між ними чимало одягів старовинного типу.

Четверту групу становили лемківські одяги, які були одягні з Яворівщини, із львівського повіту та з Бобреччини, Перемишлянщини, мішанські одяги з Ужого, а Болехова, біла молодіт з Городецької та один старий одяг з Полісся.

Журі у складі проф. Ф. Колесні, М. Руданського, Я. Мудрицької та д-ра М. Драгана (п-ї Ірина Гургуліана, як п'ятий член журі і та, що мала полегшувати одяги на сцені), в останній хвилині заведувала), призначило такі три нагороди: За архаїчний стрій поліський п. Наталі Гургуліанів, за оригінальний — п-ї Велигорської (стрий із Серафимів) і за мальовничий п. Улані Старосільської (стрий молодіт з Тиньковець, гордовського повіту).

На ці три нагороди призначило „Українське Народне Мистецтво": вишивану стелеву блузку, ряслену гудульську кофту і вишивану торбичку. Оригінальних, стильних і загальні гарних стрій було так багато, що важко було між ними вибрати і ставити їх у якусь чергу. Тимто журі вирішило ще відзначити їх між на одяговому рівні, які мали на собі такі пані: М. Сокол, Х. Коломенко, І. Бонковська, М. Чаловська-Горчинська, О. Галалюкова, Гейсдорська, О. Чинювич, Рибчаківа, Мудрикова, Вірецька, Щуратова, О. Дорошівна, Марія Терлецька, В. Вітковська та Хр. Терлецька.

Велику заслугу в організації вчора мали всі пані із двох установ, що його призначили та підготували пані О. Савицька з Перемишля, пані О. Геланджова з Болехова, Велигорська з Вишні, Галинська з Перемишля, Лисова із Стрия, Майданська із Полянці, Наконечна з Ферескула та Ол. Вятник з Івано-Франківська; вони побирали різні строї і прислали їх або привезли на цей вечір. Верши підготували м-р Береза з Полянки, колекцію проф. Гривецький і Похмурський, щедрістю О. Кривіцька і Плевневич. Ось як весело осядали Фаль Остеруа з Лисатич. Ядерне вступило слово виступили пані Равона, поспівувала зразки пісень з великим значенням — п-ї Павликовська. Доставили костюми також: стрийський музей (дир. О. Олександрів), музей „Бойківщина" із Самбора, музей Н. Т. Шевченка, етнографічний музей СС. Василішук у Львові.

Виступи в цілості програвали, на жалі, трохи розтікла і протягулась за довго.

— 0 —

СТИХІЙНІ НЕЩАСТЯ І КАТАСТРОФИ.

СОФІЯ, 13. 2. ПАТ. Дирекція поліції оголосила, що число жертв в останній залізничній катастрофі у Болгаріїросло до 52 осіб.

АНКАРА, 13. 2. ПАТ. Службові попереривали телефонічні і телеграфічні зв'язки з закордоном. У Траві замерзло 6 осіб, яких захопила метелиця. На станції Чатальджа осіб. поїзд наїхав на поспіваний поїзд „Оріент-експрес". Жертв у людях не було. Багато кораблів на Чорному Морі у небезпеці. Околиці Смирни під водою. Богато сіл відізані від світа.

БУЕНОС АЙРЕС, 13. 2. ПАТ. Військовий літак, який летів з Пуерто Пая до Трес Яскінас упав при усті ріки Ортекава і Кавета. В катастрофі загинуло 10 осіб 5 тяжко поранених, 3 легко поранених.

З ТОВАРИСЬКОГО ЖИТТЯ.

Вечерниці „Основи“.

Стара традиція стигнула на просторіні вечерниці „Основи" такі маси гостей, що на перекати важко було обернутися; врештоту це не дещувало доброго настрою. Звертала увагу невеличка підлога кімнати, улагоджена в стилі бару, де гості танцювали під звуки „астрономічної гармонії"; у трьох інших залах прали оркестри. Світанок не розвігав охоти і розважана публіка з жалем поглядала салі перед восьмою годиною. Баганим було, щоб на будуче комітет усунув недотримання з тих вечірніх вечерниць і дещо улагодити публіку запрошення.

НОВИНКИ.

— Футри, всякого рода, найвибагливіші, по-лучає Юліан Гушніський. п-а. Капітуляна 3. І. п. Телефон 254-46. 10 107—?

— Нововідкритий ресторан Зелінського, Гродзких 4, побіч Ринку — поручає снідання, обід і вечері. Пиво живецьке і буське. Телефон 267-47. 1135

— Службу Богу з Успенської церкви тримувало вчора, в день Трьох Святих, львівське радіо. Целебрував Преосв. Будка в оточенні о. кан. Лопатинського й Дзержича. Діаконував о. Горчинський, що відчитав теж вірним у церкві промову Експ. Митрополита, що й одночасно передавало радіо з кружків. Співав прегарно хор богословів, що звучав у радіській передачі просто знаменито (далеко краще, як хор мішаний). Дуже бажано, щоб хор богословів співав можливо частіше Службу Богу в тих днях, коли є радіські передачі.

— Відкриття посмертної вистави Ол. Новаківського відбудеться в неділю 16. п. м. в залах Музею Наук. Т-ва ім. Шевченка. Початок: год. 12-а вповільне.

— В Українському Науковому Інституті, в Берліні відбудеться 14. п. м. виставка д-ра М. Антоновича на тему „Українське козацтво у звідомленнях пруського посольства" (1600—1648).

— Виставка о. д-ра Г. Костельника. В суботу 15. п. м. виставить о. д-р Г. Костельник у залі Ремісничої Палати при Стрілецькій площі у Львові виставку на тему: „Проблема стигматизації у Насі Волошині". Початок в год. 16.

— Академічні Вечори у Львові. В неділю 16. п. м. в залі „Української Бесіди" (Львів, вул. Ругаського 22) відбудеться в год. 18. виставка п. н.: „Східні і західні впливи в українській Церкві". Прелегент: проф. д-р Микола Чубатий.

— Комітет Вечерниць „Червоної Калини" просить Шановних Гостей підняти карти вступу на п'ятісні вечерниці задалегіть в адміністрації Видавництва при вул. Зморовича ч. 12. П. п., щоб оминуть п'ятову при касі.

Всі професії.

Фортуна не забуває за ніку професію і обдаровує нарізні умовні працівників, як і фізичних, різноманітних, промисловців, музиків, ремісників.

Представниками ремесла є м-р. п-а. Евард Колябий, кімнатний майстер і Олександр Мельчук, пекар, оба з Володимира під Варшавою. Купили вони до спілки черв'яку лісу ч. 173404, на якій в IV-й класі 34-ї Львівської впадо 50.000 зод. Кожен з них дістав по 5.000 зод.

П. Станіслав Войда, замешкалий при вул. Медовій 11, у Варшаві, є живим доказом, що віра численних грабів у коміжирів, який приносить щедра, виправдає, бо сам є коміжиром, і на його лісо впадо 1000 зод.

П. Войда має надію, що в 35-й Львівській школі теж впадо 101 класу призначить 20. п. м. напівно зиграє значно більше.

— Виділа УФОТО у Львові повідомляє, що в місці лютих відбудеться в доміні т-ва (вул. Шахевича ч. 5) тієї відкрити: 20. п. м. Ярослав Савка: „Важливі маселі при нічних запісках" і демонстрації; 27. п. м. Юліан Дорош „Поїздка на Гудульщину 1935". Початок год. 19. Крім того виділа улагоджує в лютих і березні 6-тижневий курс побільшення. Лежній діти тиждень. Оплата за курс 10 зод., для членів 7 зод. Перша лекція 20. п. м.

— Хто почав забаву на Вечорі Народньої Нощі і не довів її, розважаний, до кінця, нехай доповнить її забавою на великій Маскараді, яка відбудеться 22. п. м. у залі „Народнього Дому". Пані, що придумають дотепний костюм, хочби найдешевший, не витратяться на нього зовсім дурно; комітет призначить 10 цінних нагород за найкращі костюми. Увесь дохід на наших найбідніших дітей, якими опікується „Захоронка" і які так дуже потребують помічі підчас суворих зим.

І при домашній праці ніжні руки

Зробить це

НІВЕА

в пудрах

і тубах

від зод. 0.40—2.60

— Вияснення. У зв'язку з новиною п. н. „Адвокати чужинці проти української мови", поміщеною в ч. 345 „Діла", названий там д-р Якія Шмидт, адвокат у Гаустому надіслав нам вияснення, що перекладу українського судового позову на польську мову зажадав не з легковаження до української мови, але тому, що цей позов був написаний нечитко і змісту його годі було розібрати. Д-р Шмидт запевняє про цьому, що все відноситься з належною пошаною до української мови і всього, що українське. Хочемо йому вірити.

— Мороз злагіднів, в останніх днях, як це передбачували. У Львові було в четвер 3—4 ст., а Кракові настала навіть відлига. В цілій Європі, навіть на Балкані лютяться сильні заморозки, при чому втрапило життя чимало людей.

— Перед весняним садженням дерев. На терені східно-південних воєністів побільшується з кожним роком кількість дерев, саджених азові доріг. Акцію садження дерев ведуть переважно повітові і громадські самосадільні установи при участі шкільної дітвори. Як повідомляє агенція „Всехуд", цього року вже почалися приготування до садження дерев, а то на основі досвідів, що наслідком пізнього приготування попередніми роками багато за пізно посаджених деревець зішло. Шкільні дерева вже вислали до громадських управ зазвичай, щоб прислали точні списки запотребування. Деякі громади у Сх. Галичині ведуть від кількох років акцію садження овочевих дерев на основі плану, який приносить громадам дохід у бюджеті за продаж або виготовлений збір овочів.

— Нові білки студентів політехніки. В четвер 13 лютого ч. р. дійшло до білки у львівській політехніці. Польські студенти побили чотирьох студентів жидів, якими зацікавився джар. Напасники повтікали.

— 80 учениць впадо до стау. На співі Фідеркевича в Станіславові совгалося перед кількома дітьми 80 учениць І класу державної жіночої гімназії під опікою вчительки. Коли вчителька скликала збірку всіх учениць посередній стау, лід заломився у джечата попадали в воду. Счинився великий крик і переполох. Хоча став не був дуже глибокий, кілька учениць почало тонути. Виратував їх шкільний возничий. Тільки 9 учениць вийшло з халепи на сухо, всі інші замочилися при 20-ступневому морозі. Деякі з них відвезено самоходами і приватними возами до дому. Зачувати, що кілька учениць захорувало на запалення легенів.

— Львівська хроніка. Поліція глядає за циганкою, що при вороженні виманила від служниці Францішки Колодій 25 зод. — На вул. Мілашевського якийсь грабіжник вирвав Анні Кризда із Замарстинівської торбички з готівкою 200 зод.

— Большевики пускають блахмани. Світ розуміється на большевицьких штучках. Недавно прийшли вістки з Москви, що совітська Академія Наук привезла до життя комахи та раки, заморозили 3.000 діт. Газети помістили цю новинку.

А тепер лише про невідомий більшовицький приятель „Нью Йорк Таймс“ таке: „Важко повірити в те, що совітська академія наук подає до вірування. А вона каже, що в замерзлом пізблугному колі спали раки й комахи в землі 3.000 літ тепер їх покликали до життя. Такі байки приходять з Москви. Наука не така чудодійна, як це вмовляють в деякого. Можливе, що департамент пропаганди при совітському уряді хоче перевищити Каліфорнію і в замерзлу молу, яку привезли до життя за великі книги біологів; а може хочуть перевищити байку про оживлення бактерій, що то їх проф. Липман відкрив в метеоритах, які впали з іншого світу. Правда, важко зникнути життя в організмах нижчого типу. Деякі бактерії можуть витримати велику жару та мороз пливкого повітря. Але не на 3.000 літ. Недавно померший Волянс Бодж робив досвід з насінням, що збереглися в гробіцях фараонів у Єгипті. Але вони не зійшли і розвіяли досі поширювані байки, які походили з Єгипту. Токсамо маєть діло з жабами, що вискочують з скал, які створилися ще тоді, коли земля була молода. Не було ніякого справді вченого біолога в тому моменті, коли розбивали скали. А що ж говорити про ті малі комашки, що брешуть і лаять після того, як вони переспалися в деді отих марних 3.000 літ, або про ті раки, що з них родяться новенькі раки? Коли ж хотіли щось бачити, то передусім оце лише зперед мільона літ, що про нього оповідає Велс. З яйця зродився отой страшний птах, що зробив пригноблюючим життя для чоловіка, який опинився самотою на пустім острові. Відповідальний комісар повинен випустити кілька штучних вогнів у бюрі пропаганди, бо те, що він пускає в світ, є дуже оспале і консервативне. Чи не було б краще викопати в Сибірі кілька вигаслих мастодонтів і привчати їх танцювати вальса в якомусь московському цирку? Або ще краще привести до життя кілька мурашок-термітів, які спали в янтарі (бурштині) 36 мільйонів літ, пустити їх до кімнат царської палати і звеліти їм погрізнати обстановку. Можна сказати, що байкарі мають більше фантазії ніж большевицькі агітатори“. — Завваги дуже влучні. Справді від літ приходять з совітського царства найбільш неймовірні вісті. Пересічний чоловік лише здвгає раменами і не знає, що сказати. Десь там відкрили нові літвірчі способи плекання збіжжя, щоби вижити голодуюче населення. Це якраз у тому часі, коли з України приходять жахливі вісті про голод. Це очевидно, що такі вісті мають якусь ціль. С. Д.

— „Весна“ в кожній порі року! Без огляду на те, чи в світі панує весна або літо, осінь чи зима: Ніколи не маємо потреби аркаться такої знаменитої зупи, як „Весна Кноор“. Смаковитий вигляд і добрий смак викликає відразу „питомий, домашній спосіб приладження“ зупи, багатої яриги. Вже по першій пробі залишиться вишню улюбленою зупою, а при цьому і містка видне 2 повні тарілки та коштує тільки 20 сотників. Просимо купити весняну зупу Кноор по думці гасла: Зупи Кноор добрі зупи.

3 кіна.

КІНО „МАРУСЕНЬКА“: „ГРОШІ“; „БУНТ ЗВІРІВ“.

„Гроші“ виводять нам нового актора, що має бути суперником відомого Чарльза Ляфтона; це фільм сильно драматичний, добре грана, хоч пересічна. Зате друга „Бунт звірів“ зроблена на підставі повісті Джека Лондона, може заступити нам цілу програму. Це історія молодого юнака-сироти, що виховався серед коней і у своїй любові до них дійшов до того, що вважав своїм обов'язком піклуватися сиротою-жеребцем, наче покинутою дитиною. Маємо тут гарні сцени дикої природи з табунами диких коней. Коли тисячі їх пасуться вільно або жене дико вперед, відчувати їх красу та силу. Кінь, що є героєм фільму справді чудовий і дає доказ небуденного стихійного розмаху та інтелігенції. Фільм дуже людський і зворушує простими засобами не заповнченими з кінової роботи.

КІНО „КАСІНО“: „МЕЛЬОДІЯ ВЕЛИКОГО МІСТА“.

Це місто Нью Йорк. Ця мелодія — музика музичної реві в танцях. Головні дієві особи: молоді, що хоча здобути славу новим театром при допомозі чужих фондів та ще невідданої пір; репортер великого щоденника, що здобув собі їм та поправляє своє фінансове становище спеціальними новинами з великовітського середовища, кидаючи під ноги молоді молодцеві від реві; секретарка директора ревіового театру, мітра як репортер та аристократка, як графіня. Далі йде молода мільйонерка, що шукає льокати для

своїх прошей, свого спелічного таланту та свого серця. — Пренті героїня цілої реві молоді життя, що відкинуло свого товариша із студентської доби тому, що його любить. Серед безлічі навін батальних і шиблонних сцен, із сентиментальними пісеньками та комічними виступами, серед постатей добре нам відомих із інших танх фільм, знайомимось тут удерше з новою, дуже симпатичною та доброю артисткою Елленорою Пауел, що змінює танцю. Індивідуальні танці та балет у під фільмі нагороджують нас своєю оригінальністю мало оригінальну фавбулу.

ДИВОГЛЯДИ.

ТАНЦІ АЖ ДО УПАДКУ.

У відомій французькій артистці Гавр від кількох тижнів ідуть аматорські т-нцюрністи. Іде про те, скільки тижнів яка пара довше витримає. Танцюристи переривають танок тільки на те, щоб з'їсти і кілька годин виспатись. Деякі з них почували себе ан'меніто і казуть, що не відчували уже втоми. Після 6 тижнів залишилось іще 3 пар. Публіка зранку до вечора приглядається аматам.

ОБЕЗПЕЧЕННЯ ПАНЧІХ.

Одна велика піриська крамниця, що продає тисячами живочі пачтохи, придумала американський спосіб реклами. Війшла в порозуміння з одним товариством обезпечень, щоб обезпечувати покушці пачтохи, коли вони підуться. Торкається це головню дорогих панчів. Окрема комісія стверджує, чи пачтохи подерлись з вини покупців чи з вини фірми. Коли винна фірма, дама дістає нові до 10 днів від часу, як їх купила.

Зі судової салі.

12 УКРАЇНСЬКИХ СЕЛЯН ПЕРЕД СУДОМ ПРИСЯГЛИХ У БЕРЕЖАНАХ ЗА ОУН.

У понеділок 10. лютого ц. р. почався перед судом присяглих у Бережанах великий політичний процес проти 11-ох селян та одної селянки-українки з Ляшок і Чарторії, бобреського повіту. На лаві підсудних засіли:

1) Микола Васишин, ур. 21. лютого 1914, з Ляшок Горішніх. 2) Теодор Свобода, ур. в серпні 1907 р., з Чарторії. 3) Гринь Николіч, ур. 18. лютого 1914, з Чарторії. 4) Дмитро Лалак, ур. 13. березня 1914, з Чарторії. 5) Михайло Чорний, ур. 9. лютого 1910, з Чарторії. 6) Степан Гамдай, ур. 25. лютого 1911, з Чарторії. 7) Іван Сидор, ур. 12. лютого 1911, з Чарторії. 8) Осип Гарасевич, ур. 18. лютого 1909, з Ляшок Горішніх. 9) Федько Зазуля, ур. 17. березня 1911, з Ляшок Горішніх. 10) Марія Гембайло, ур. 16. червня 1915, з Ляшок Горішніх і 12) Михайло Левинський, ур. 14. травня 1912, з Ляшок Горішніх.

Всі підсудні перебувають в арешті від 1. і 6. червня 1935. Трибуналові проводить суддя д-р Лукаш Фудал, обвинувачує прок. Вежбіцький.

Акт обвинувачення засидає усім підсудним приналежність до ОУН. Розправа триватиме цілий тиждень.

Дописи.

ВІННИКИ.

Просфора в Винниках коло Львова. Заходом комітету під проводом о. кан. Прийма улажено просфору дня 9. п. м. в салі читальні „Просвіти“ для громадян міста Винник. У тім святі взяло участь коло 150 осіб. По посвяченні просфори о. кан. Прийм і місцевий новий катехит о. др Богонюк поділилися нею зі всіма громадянами, після чого приступлено до споживання підвечірку, приладженого комітетом пав під проводом п. Шуровської. Серед свободної розмови і співу коляд ми знав час дуже приємно. О. Прийм представив зібраним значення просфори для нашого народу, пригадав світлі моменти з нашої історії та закликав присутніх до праці для добра народу. Помітне враження викликала промова місцевого лікаря д-ра Нагалька, що показав також на теперішній лихоліття і способи протиділення та візав присутніх зложити добровільні датки на фонд будови Нар. Дому у Винниках. Зібрані зложили поважнішу суму на згадану ціль. Добру промову виголосив також п. Чепіль, що показав на ризальну роль гр. кат. обряду в житті українського народу. Після того зібрані забавлялися до пісноті, переплітаючи розмову танцями при звуках читальничої музики. — Варто піднести, що тут, громадяни, розворушені грозою упадку місцевої кооперації, дещо успокоїлись, бо завдяки енергійним заходам місцевого лікаря д-ра Нагалька та гурту людей доброї волі вдалося покинути зберігати споживчу кооперативу й Українцям від руїни. Обов'язком місцевого громадянства буде тепер скріпшити загрозені кооперативні через громадні аписування в їх членів та масовий закуп товари з споживчої кооперативі, щоби в цей спосіб забезпечити їх тривале існування.

Учасник.

ПЕРЕМИШЛЯ.

Саліничотороднич курси. Від 3. лютого ц. р. в лінійній секції фільм „Сільського Господаря“ в Перемішля веде курси для селян та міщанства Перемішля. Учасників курсу є близько 50. Цінаве те, що на курси їдуть селяни не лише з підміських сіл, а також з далеко віддалених (і на 15 км.). Курс принесе певно велику користь нашому селянству.

(М. З.)

Коршми і шинки — це джерела розтратності і деморалізації.

Українське Протияльогольне Товариство „Відродження“.

СТАНІСЛАВІВ.

Свято Крут. Мин. меділі відбулась у нас академія і честь героїв зид Крут, яку влаштувала „Молода Громада“ в салі „Сокола“. На програму зложилися: промова м-ра Бараболика, скр. солю п. Бойківної, форт. солю п. М. Тимківної, деклямації п. Л. Каратницької і п. Рогатинського та три пісні муж. хору „Дука“. Закінчилась академія національним гимном. Найкращою точкою були деклямації п. Л. Каратницької, яка віддала „Крути“ Янова з надзвичайним зрозумінням та відчуттям. Публіки небагато. Дбайливі й гарні декорації арт-малера М. Зорія причинились теж до адепного переведення академії.

Б. Д.

Десятки тисяч нашого народу були у Гмінді в часі світової війни. Тисячі зложили там свої кости на вічний спочинок.

Хто хоче познайомитись основно з переживаннями українських виселенців у тому найбільшому таборі часу великої війни, той купить книжку

д-ра Василя Маковського під наг.

„ГМІНД“

Книжка має 304 сторін друку і двобарву окладку та коштує тільки 2 зод., з поштовою пересилкою 2.50 зод.

Замовляти в Адміністрації „Діла“, Львів, Ринок 10.

САМБІР.

Загальні Збори кооперативи „Отак“. Дня 8. п. м. відбувся річний заг. збори однієї з самоборської повіт української трикотарської і галантерейної кооперативи „Отак“. Звіт з діяльності кооперативи і з річної справи уступає управу. Кооператива існує від 3 літ і помітно розбудовується. Під цю пору веде роботу швейних та пачків і галантерейну крамницю. Вироби кооперативи першорядні і знає і своїй добрій якості не лише між українським, але й польським громадянством. Соціально добру славу здобули ці вироби в кооперативних крутах, але масовий збут ще неможливий, бо кооперативні робітники не всім ручно задоволені потреби ринку збуту і тому не може кооператива відтермити конкуренції з механізованими фабриками. В кооперативі навіть майже самі абсолютники приг. української селарії „Р. III.“ в Самбір, якої директор др Михайло Скорик є справником цієї кооперативи. В роботі при виробі скарпикот працює 6 абсолютників, у крамниці 1. Всі, в збір спроможности, дістають винагороду. Управ працює безплатно. Кооператива спершу приєдналася до однієї домівки, нині займає 3 льокалі. Церковного будару; зачиняла своє підприємство від 150 зод. капіталу, нині має власного капіталу 2.760 зод., торгів зросла в останньому році на 43 проц. Все це вказує на скорий розвиток кооперативи і безінтересності та повну посвату працю управу. У кооперативі купують алеблльші свої селяни, самбірське громадянство, на жаль, дуже мало. Часто можна стрінути поважних українських громадян по чужих, конкурентніших фірмах. Час би стиснути і здійснювати гасло: „Свій до свого!“. По звіті управ розвинувся жива дискусія. Промовні звертали увагу на мале число членів кооперативи (36), які дошукувалися привітти в надто високому уділі, який сягає 25 зод. і пропонували, щоби збори обнизили уділ до 10 зод. Оскільки ж збори задержали уділ у дотеперішній висоті, а в ній управі доручили повести акцію за приєднанням нових членів. Зі зиску за 1935 р. у кінці 236 зод. призначено 10 зод. на українських вивалів, решту до місцевому фонду. Загальні збори змінили статут кооперативи відповідно до вимог теперішнього кооперативного закону і прийняли відрізняй статут Р.С.У.К. Новобірман члени Надзвичайної Ради зложили перед зборами присягу на руки голови Н. Р. ради Т. Біленького. Одночасно Н. Р. поклікала ту саму управу в складі: д-р. Скорик як справника, ради. Стефановичева як книговода і проф. Горняківська як скарбниці. Вкінці збори висловили суттєвий членів Надз. Ради п. Еленові Кульчицькій подяку за те, що вона дала кооперативі багату гоїтку, з кою кооператива користується від оснування до нинішнього дня. Мрією управ розбудувати кооперативу до той міри, щоби вона замала всі крамниці „Церковного будару“.

мару". В проєкті: шкільні біла і дитячі убрания, а навіть жіночих суконь, молярська робітня капелюхів та українське фрізерське підприємство. Громадяни Самбірщини повинні підтримати добру волю і завдання управи у всіх справах.

КОПИЧИНЦІ

10 літ праці на становині голови повітової організації жіноцтва. Мало кому з працівників на народній ниві вдається відержати повних 10 літ на провідній становищі в жіночій українській культурно-освітній установі. Коли відержати, то це велика честь, а зразком заслуги, що її кожний мусить признати такому витривалому робітнику. Це зразок треба признати дотеперішній голові філії „Союзу Українок" у Копичинцях п. Стефанії Черномоній, вишівській управительці 7-класової рідної школи. Саме в 1935 р. проминуло 10 повних літ щирої та успішної праці в жіночій організації. Переважно своєю неухильною і витривалою працею і майже виключно своїми поїздками по селах докнала того, що сьогодні в повіті існує таке повне число кружок „С. У.". Заслугою її є також, що спонсоризувалося гасло організації жіноцтва та що і в інших установах повіту (культурно-освітніх та економічних) працює повне число жінок. Коли в цій році п. С. Черномонія мусла уступити з проволу повітової організації (тільки тому, щоб уповні виконувати з великих обов'язків, що тяжать на ній як управительці школи Рідної Школи), то слід висказати їй прилюдно признання і подяку від громадянства, яке розуміє і цінить важку працю в наших установах, а ще до того на провідній становищі.

Загальні Збори філії „Просвіти" відбулися дня 7. II. п. р. в селі „Нар. Дому". Внаслідок ліхкої погоди явилася на Зборі тільки половина представників читальні та міждодесет фізичних членів. Після звітів голови дир. В. Пеніака, окарбінки інж. Я. Мухи і бібліотекаря п. Деміна Єлиава відчитав проповідний лист Контр. Комісії п. П. Догань, що як особистий ворог голови п. В. Пеніака, поставив собі за ціл перед присутніми „перейняти" по ній. У звіті, неспівомісним ілюміні членами К. Комісії, ужив він різких колючок для голови філії. Учасники Зборів у великій більшості були проти того виступу голови Контрольної Комісії та одногодоско висказали побажання, щоб з особистими анімо-ніями не виступати на Заг. Зборах. На вилесення Комісії-кції вибрано односталою головою філії м-ра Остапа Вірчука та членів Вислау в такому складі: м-р А. Тронь, м-р О. Зеленецький, м-р І. Чабан, о. В. Рижевський, дир. В. Пеніак і проф. М. Віган.

БЕРЕЖАНЩИНА

Свято просфори в Платичі, пов. Бережані, відбулося ввечері 2. II. м. у просторій виставовій селі читальні „Просвіти". Просфору поблагословив місцевий парох і голова читальні о. Полянський, що офісав ангелосла про-мону, захопуючи присутніх до згоди та єдності. По спожитті просфори з медом заспо партіями коло 400 громадян і громадинок, не вчисяючи молоді і дітей, до спільної вечері, під час якої молоді при звуках музики кохували та співали стрілецькі пісні. Під час вечері мав також промову місцевий управитель школи та одна громадинка. Після вечері були забави і танці, в яких брала участь молоді.

СТРИЙЩИНА

Академія в роковини бою під Крутами. Заходом читальні „Просвіти" в Корчині Руєтківському, пов. Стрий, відбулася в неділю 2. II. м. академія з нагоди роковин бою під Крутами. Академію відкрив голова читальні о. Григорій Воскрес, що в гарно обдуманих словах аналізував наш національний змагання, згадуючи про значіння бою під Крутами на тлі подій на В. Україні в 1917 і 1918 рр. Офісав місцевий муж. хор під орудою п. І. Гаврана відспівав пісні: „Гей у лузі", „Ой алая стрілець" М. Гайворонського. Далше був основний і дуже добре організований реферат про значіння бою під Крутами п. С. Сени Сорочинка. З черги муж. хор відспівав „Заквітчали візничонка" М. Гайворонського. Декламація п. Ярослава Меленчука, який з вервою і зрозумілим ангелосла м-ром „Крути" випала добре. Муж. хор відспівав знову пісню: „Не плакати нам" Я. Кишакевича. Дуже полюбався декламація п. Теодора Кирчева, який передав з чуттям і правдивими декламаторським хистом вірш С. Лещенка „Надвиприщили". Муж. хор відспівав знову пісню: „Ми не киємо зброї своєї" Я. Ярославенка і „Коли ви вібрали" М. Гайворонського. Впорядники академії, референти, декламатори і члени хорів мали за свою працю повне дозволення, бо обширна селі Нар. Дому була публікою виповнена шперть, яка по кожній тоді програмі дискувала їм рішучим оплесками, а по відспіванні наш. гимну з повною душевною насолодою верталися всі до дому. З добровільних жертв вступу на академію вкотре 20 зол. призначено на українських інвалідів.

Нові книжки й журнали.

Антін Вартовий: У СУМЕРКАХ ВІКІВ, історична драма на 3 дії з ілюстраціями Антона Мзюжича. Львів 1935. Видавництво „Українська Культура". Стод. 56. ф. 8.

З дороги життя.

В сонці пісні.

Мало того, що люблю, а просто пропадаю за нашою піснею і мабуть з ніким і а нічим не зжик-ся я і не звязався тал, як а дню. Вірний по смерті. Співаю собі, коли мені посело і тоді, коли на ду-шу впадає тут...

Тому ніхто не поливається, що люблю я „За-порозжя за Дунаєм", де так а журбою радість об'ялася, де поруч італійцями тремтить тільки своїх різних авуків і мелодій.

Та, іа Богу, хвалено маю досить. І виписався я про нього і наговорився. А тепер його так то-дять сльозом а-млю і бранить мого в оба вуха.

Нерва маю вразіння, що ціля український Львів розіспівання „Запорозжяем".

Де лиш українська установа, український дім, чи закуток — осуди блудить і „сється" його дуна.

Коли минаю „Рідну Школу", вчується ма-лі що учительський збір захриплим голосом ви-співує сумно „В нещасливій нашій долі..."

Спорт.

ЛЕШЕТАРСЬКИЙ КУРС.

Лешетарський курс для початкувчих уладжує Со-кільська Лешет, Секція. Перша лекція відбується у п'ятницю 14. II. в год. 15. на Кісєвці. Збірка учасників на останнім перестанку 4 (Високий Замок). Інформація в канцелярії Соколя-Батька від год. 9—13 та 19—21.

КАЛЕНДАРІК КРАЄВИХ ЛЕШЕТАРСЬКИХ ЗМАГАНЬ

З огляду на несприятливі атмосферичні відносини відкликано усі попередні оголошені речинці краєвих лешетарських змагань. Нові речинці краєвих лешетар-ських змагань такі:

29. лютого і 1. березня. Львів: Краєві змагання в бі-гу на 18 км. і скоці до комбінації (норвежська комбі-нація).

7., 8., 9. березня. Славськ: Краєві змагання в аль-лейсидській комбінації а отвертій конкурсі скокі, відомі.

12. березня. Львів: Краєві змагання в бігу на 30 км.

15. березня. Львів: Краєві змагання в гірській.

22. березня. Львів: Дружінкові міжхлосові.

IV. ЗИМОВІ ОЛІМПІЙСЬКІ ІГРИЩА.

У вівторок 11. лютого п. р. відбулися офіційні та-мківські змагання і совгарські перегони.

ПІВФІНАЛЬНІ ГАКІВКОВІ ЗМАГАННЯ.

До цих змагань стануло 8 найкращих дружин, які поділено на дві групи. До I. групи ввійшли: Канада, Ні-меччина, Англія і Мадярщина, до II.: Америка, Австрія, Швеція і Чехословаччина. Цим змаганням на Різерсе пригледалося кілька тисяч осіб.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ — ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА 2:0

(0:0, 2:0, 0:0). Американські змагання мали весь час пе-ревагу. Чехи боролися розумно, але не могли здо-бути жодної брамки.

ШВЕЦІЯ — АВСТРІЯ 1:0 (1:0, 0:0, 0:0).

Вирішні во-рота здобув шведи вже в першій терції. Гра була дуже гостра і тому змагання перервано на кілька хвилин. Суд-да мусла усунути кількох гравців з грища.

АНГЛІЯ — КАНАДА 2:1 (1:1, 0:0, 1:0).

Ці змагання відбулися пізній ввечері. У першій терції англієць Де-вей здобув перші ворота, але канадці вирівняли. В другій терції канадці даремно намагалися здобути ви-ршні ворота, але це їм не вдалося, бо англієць боро-нився змисливо. В третій терції англієць здобув другі ворота і таким чином перемогли вперше дотеперішньо-го мистця світу.

НІМЕЧЧИНА — МАДЯРСЬКА 2:1 (0:0, 1:0, 1:1).

Ці змагання відбулися у вівторок. Німецькі змагання ви-грали заслужено, а їх перагта була незначна. Мадяри боролися завзято і загрожували німецькому воротереві. Змаганням пригледалося кілька тисяч осіб.

НОРВЕЖЕЦЬ МИСТЦЕМ У СОВГАРСЬКІМ БІГУ НА 500 М.

У вівторок відбулися на Різерсе совгарські пере-гони на 500 м., яким пригледалося непрогадані маси лю-дей. До змагань стануло 32 змагунів, представників 17-х держав. Змагунів іздили парами. Передбачувалися бога-тьох осіб, що мистецтво здобудуть американці, не справ-дилися. Несподівано мистецтво здобув норвежець Івар Баллагрунд, який переміг усіх американців та досягнув час 43,4 с. і здобув золоту медаль.

Класифікація бігу на 500 м.

1) Баллагрунд (Норвегія) 43,4 сек., 2) Крог (Норве-гія) 43,8 с., і срібну медалью, 3) Прайзінгер 44 сек. (брон-зову медалью), 4) Ішимура (Японія) 44,1 сек., 5) Ламб (А-мерика).

ШТУЧНА ІЗДА МУЖЧИН.

По першій рунці обов'язкових фігур у совговій штучній ізді мужчин переміг австрієць Шефер, досягаю-чи 25,0 гонок; 2) Вільсон (Канада) 237,9 т., 3) Дан (Анга.) 237,7 т., 4) Баєн (Нім.) 5) Касіан (Австрія).

Коли минаю доміжку Центросоюзу, летить за мною дивний баритоновий голос і співає: „Мирно слухать не мислять!"

Переходжу поруч одної жіночої редакції, а гострий сопран дзенься, як трамвай на закруті: „Ні, нехайже чують люди, ні не буду я мовчати!" Коло Земельного Війку дочекаю молитву Андрія, але а текстом ніби уже Рильського.

„Земля кохана жде на нас!
На крилах ми повах „Дністер"
Полним в рідну Україну!"

По деяких домах співають: „Тепер я турок — не козак...", в Ревізіяному Соколі дунає казатина султана: „Я тихо тут і супокійно", а в Масдо-сокій співають такі найкращі бо:

„Яліво моя прекрасна,
Серцю радіюній сой час!"

Гей, ти, хато розіспівана, як казав Ви-співський...

Тиберій Горобець.

ШТУЧНА ІЗДА ЖІНОК.

В обов'язкових фігурах не дозволяла випередити са-бе 10-кратна першунка світа Геніє Соня (Норв.) зана-полішила за собою англійку, шведку, німкеню. В сере-ду у фігуровій ізді жінок брало участь 26 змагунів. Згідно з неофіційними обчисленнями перше місце має Соня Геніє (Норвегія), друге англійка Коаледж (Англія), третє Сультен (Швейцарія), четверте Вільсон (Англія).

БОБСЛЕДОВІ ЗМАГАННЯ.

У вівторок відбулися теж бобслейові змагання (ізда на санчатах а кермою) при участі представників 19 дер-жав. Кілька держав виставили навіть по дві дружини до цих змагань. Німці сподівалися, що їхня дружина з Кі-лєм адобуде легко перемогу. Однак змагання зкін-чилися несподівано перемогою швейцарців, які зняли перше і друге місце, адобуваючи золоту і срібну олім-пійську медаль.

Класифікація бобслейових змагань:

1) Швейцарія 2 у часі 5:19,55; 2) Швейцарія 1 — 5:22,73. У четвертій бігу Швейцарія устїмкала новий ре-корд досягнувши час 1:18,41 (дотеперішній рекорд мав Ні-мечина (Німеччина), який досягнув час 1:18,70). 3) Англія — 5:23,41; 4) Америка 1 — 5:24,13; 5) Бельгія 2 — 5:28.

ШВЕД ЛЯРСОН МИСТЦЕМ У БІГУ НА 18 КМ.

В середу 12. лютого п. р. до 18-кілометрового бігу стануло 115 змагунів, які репрезентували 23 нації. Старт і мета були на олімпійській стадіоні під Гундбергом. І трибуни стадіону пригледалося коло 10 тисяч глядачів. Біг розіграно в отвертій конкуренції і до комбінації. Точна в год. 10:18 рано при гарній сонячній погоді вистерту-лав перший німецький лешетар Богнер. Тому що бань-ко себе стартували норвежці, шведи, фінянці, чехи і німці, на трасі відшлю до азавної повної аномії бороть-би. До першої половини Богнер займав перше місце. Віа 14 кілометра на перше місце анукувся швед Ларссон який прибув теж в год. 12:04 перший до мети. Ларссон здобув в отвертій бігу на 18 км. золоту олімпійську ме-далью, перебігаючи трасу а часі 1:14:38; друге місце і срібну медалью здобув норвежець Гаген досягнувши час 1:15:33.

Висхід 18-кілометрового отвертого бігу.

1) Ларссон (Швеція) 1:14,38 год.; 2) Гаген (Норве-гія) 1:15,33; 3) Нім (Фінляндія) 1:16,59; 4) Матоско (Шве-ція) 1:17,02; 5) Гофсбаккен (Норвегія) 1:17,37; 6) Рустад-стун (Норвегія) 1:18,13; 7) Нурмелл (Фінляндія) 1:18,20; 8) Гербляд (Швеція) 1:18,55; 9) Іерсен (Норвегія) 1:18,56; 10) Міхалек (Чехословаччина) 1:19,01.

Висхід 18-кілометрового бігу до класичної комбінації.

1) Гаген (Норв.) нота 240; 2) Гофсбаккен (Норв.) 227,8; 3) Бродаль (Норв.) 225,5; 4) Сімуек (Чехословач-чина) 219.

ГАКІВКОВІ ЗМАГАННЯ.

В середу відбулися два гаківкові змагання.

КАНАДА — МАДЯРСЬКА 15:9 (3:0, 9:0, 3:0). Кана-дці хотіли направити свою програму а англійцями і то-му грали дуже жертвенно. Мали весь час перевагу.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА — ШВЕЦІЯ 4:1 (0:1, 2:0, 2:0)

Шведи мали перевагу в першій терції. Гра була дуже гостра.

КОПАННЯ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

ПАРИЖ. У неділю 9. лютого п. р. відбулися в Пі-рині м'ячеві змагання між репрезентаціями Чехословач-чини і Франції. Перемогла Чехословаччина у відношен-ні 3:0 (3:0). Змаганням пригледалося 50.000 глядачів.

БРНО. ДФЦ (Прага) — Моравська Славія 1:0 (1:0)

Змагання за мистецтво.

МАДЯРСЬКА. Мистецтво. Булаб XI — Ференца-

рош 1:3; Гунгарія — Ф. II. Сегеа 5:0; Кішпешт — УА-пешт 2:4; Терекеш — Шороншар 1:1; Фебус — Бочкай 2:1; Шальготарія — III. округа 3:1; Атіла — Булафон 3:3.

З друкарні Вул. Спілки „Діло“. Львів Ринок 10